

זהו הנוסח של "הסכם בחיים המשותפים" אמנת הנישואין

הבלעדי של בעליו, לרבות כל תוספת ו/או שבח שיתווספו לאותו רכוש גם לאחר חתימתו על הסכם זה, במהלך חיינו המשותפים.

ירושות או מתנות שיקבל מי מאיתנו במהלך חיינו המשותפים יהיו בבעלות הצד שיקבל, ולא ייהפכו לרכוש משותף.

ילדינו שיוולדו לנו ו/או אשר יאומצו על-ידינו בהסכמה הדדית, נהג בהם כדרך שהורים מסורים חייבים לנהוג בילדיהם. כל ההחלטות הכרוכות בנידולם ובחינוכם של ילדינו תתקבלנה על-ידינו ביחד, ובאחריות שווה. כל ההוצאות הכרוכות בניהולם של ילדינו תחולנה עלינו ביחד ובאחריות שווה, וכל אחד מאיתנו ינהג ויעשה למענם כמיטב יכולתו וכישוריו.

אנו מתחייבים בזה איש כלפי רעותו שלא לעשות מעשה כלשהו, ולא לנקוט בצעד כלשהו, אשר יהא בהם כדי לפגוע בזכויותיהם של ילדינו ו/או של מי מילדינו, כיושרים חוקיים של כל אחד מאיתנו, ושלא להדירם ו/או את מי מהם, אם בדרך של

שנערכה ונחתמה ביום 22 לחודש מרס שנת 1987.

בין: מריאן ויצמן,
לבין: רפי נלסון.

אנו החתומים-מטה, מבוגרים, מבוגרים, מנויים ועומדים ברשות עצמנו, מצהירים בזה שאנו רוצים לחיות זה עם זה וזו עם זה במשותף כאיש עם אשתו וכאשה עם אישה, ואין בהתקשרות בינינו ובהקמת בית ומישפחה על-ידינו משום מגיעה באיש.

הואיל וכאזרחים ריבוניים במדינה דמוקרטית, המאמינים בשוויון המינים, רצינו להינשא בנישואין אזרחיים, ואין נישואין כאלה בישראל.

הואיל ואנחנו מאמינים בחשיבות הקשר בינינו ורוצים לתת ביטוי ליחסי האהבה והרעות בינינו על-ידי מעשה מורמלי שיקבע את המחוייבות ההדדית בינינו, כשותפים להקמת תא מישפחתי, ובכך לל זה גידול וחינוך הילדים:

אילכך אנו חפצים להתקשר זה לזו וזו לזה בק-

זר אהליאב, העולם הזה

נלסון ומריאן למחרת חתימת ההסכם. הרכוש שהיה שייך לאחד מאיתנו לא יהיה רכוש משותף...

כתיבת צוואה ו/או אחרת, מכל זכות ירושה המוקדמת לילד בעינינו הוריו על-פי דיני מדינת ישראל. לנצור פירוד בינינו די בהבעת רצון לכך של אחד מאיתנו. הפירוד בינינו יכלול, בין השאר, חלוקת הרכוש המשותף שווה בשווה, והסדר האוטונומי על הילדים, כל זה מתוך הסכמה. באין הסכמה הדדית נפנה לבורר מוסכם על דעת שנינו...

עדים לחתימה: עמי גילעדי (מנתח מלאסטי, מאורחי הכפר של נלסון) ומיכאל בר-זוהר (ביום מועמד לנסות). הם חתמו לפני ח"כ שלמית אלוני.

שרמישפחה בהתאם להסכם זה שהוא הסכם המסדיר את יחסינו ההדדיים, זכויותנו וחובותינו על יסודות הצדק והיושר, זכויות-האדם ושיוויון המינים, כבוד הדדי ועזרה הדדית, ומצהירים כי החלטנו לכרות אמנה והסכם זה ולהתחייב על פני הם כדלקמן:

אנו מצהירים בזה כי הגענו להסכמה לנהל את חיינו במשותף, וכל הכנסה שתהיה לנו, תוך תקופת חיינו המשותפים, תהיה משותפת לשנינו.

רכוש שהיה שייך לאחד מאיתנו לפני חתימת ההסכם זה לא יהיה לרכוש משותף, וישאר רכושו

בשמה על-ידי המנוח, בעודו בחיים, על-ימנת לאפשר לה כבוא העת לגור בדירה משלה. למיטב ידיעתך, הגיעו לידי המכ"קט סכומי-כסף, מזומנים, מתוך הכ"ספים שהיו ברשותו של המנוח ביום פטירתו, כסכום נכבד מאוד, והמבקשת נוהגת בכספים אלה כאילו היו שלה, ובאורח בבוזני ביותר. לפי ייעוץ מייספטי שקיבלתי, אין המבקשת זכאית למוזנות מעיזבון המנוח מכל וכל, הן לפי הנוראות הסכם החיים המשותפים בינה לבין המנוח והן בהתחשב בכל נסיבות העניין.

המבקשת לבטל את הסכם-השכירות לגבי החנות ואף נטלה לעצמה סכום של כמה אלפי שקלים, אשר הופקדו על-ידי המנוח בידי משכירי-החנות, ואשר לדרישתה של המבקשת, הוחזרו לידיה. המבקשת מתגוררת כיום בביתו של המנוח, אשר המנוח ציווה לי בצוואתו ביחד עם כל נכסיו האחרים, וזאת למרות שיש באפשרותה לעבור ולגור בדירת-מגורים נאה, אשר הוקצתה לה מכוח היותה עולה חדשה לישראל. דירת-המגורים שהוקצתה למבקשת היא תוצאה של פניות ורריות שנעשו

כפועל יוצא מההסכמה ההדדית שכרו המבקשת והמנוח חנות במרכז מיסחרי באילת, על-ימנת שהמבקשת תפעיל ותנהל כחנות בית-מיסחרי לבג"דים, כאשר מוסכם ביניהם, בנוכחות עדים, שהמנוח ילווה להמבקשת סכום השווה ל-5000 דולר לצורך שכירת החנות ופתיחת העסק בה, והמבקשת תפרע למנוח את סכום ההלוואה מתוך ההכנסות הראשונות שיופקו על-ידיה מהעסק. בטרם היה סיפק בידי המבקשת לפי תווח את החנות ולהפעיל בה את העסק, נפטר המנוח באופן פתאומי, ואז מיהרה

ירדע לי שהמבקשת, מצידה, הסכימה מה שאין עוד טעם להמשך חיים משותפים בינה לבין המנוח, וכי טובת שניהם מצריכה פרידתם המיידית והמוחלטת, אלא שהיא היתנה הסכמתה לפרידה ביניהם ברשישה לתשלום פיצויים כספיים בסכומים מופרזים ביותר, אשר לא היה להם כל צידוק כלכלי או מוסרי.

כשלושה חודשים לפני פטירתו, יצא המנוח למסע ברחבי ארצות-הברית וכמה מדינות באירופה לתקופת זמן של למעלה מחודש ימים. המנוח יצא לנסיעה זו בענייני עיסוקיו ועברו רתו, בגפו, והמבקשת נשארה באילת.

עם שובו לישראל, לאחר המסע הממושך באמריקה ובאירופה, חזר המנוח והציע למבקשת למצוא דרך כלשהי

ניקיון, ביטול, כביסה, גיהוץ וכיוצא באלה. ירדע לי כי משביקשה המבקשת לטול שיעורי-נהיגה, סרב המנוח לשאת בהוצאה זו והודיע למבקשת כי יהיה עליה לממן הוצאה זו מתקציבה שלה בלבד. אין כל שחר לטענתה של המבקשת, כאילו סיפק לה המנוח חיי הדד ופאר, כאילו ערך סעודות מפוארות בביתו, כאילו העניק לה מתנות יקרות-ערך ואיפשר לה אורח-חיים של זוהר, פאר והדר.

האמת הינה שאבי המנוח קיים אר רחיים צנוע ביותר. הוא נהג לצאת מביתו לעבודתו בשעה 6.00 בבוקר, ולחזור הביתה בשעות-הערב. נדירים היו המיקרים שבהם יצא המנוח מביתו לאחר שעות-העבודה, אם לצורך כילוי

אבי ולדמן, העולם הזה

מריאן בהלוויית נלסון. דרישותיה נראו לנלסון מוגזמות...

אבי ולדמן, העולם הזה

לירון וגרדי חתונה בסוף החודש

להביא את יחסיהם לכלל סיום, ולהיפרד זה מזה בדרך מכובדת ודיסקרטית. המבקשת אף היא הסכימה עם המנוח — וזאת כמה שבועות לפני פטירתו — כי אכן מוטב להם להיפרד איש מרעותו, ולהביא את חייהם המשותפים לכלל סיום.

המבקשת היתה אף זו שהציעה להיפרד וועץ באישיות מסויימת ונודעת, על-מנת שזו תחווה דעתה באשר לתנאים ההולמים להסדרת הפירוד ביניהם.

למרות כל ניסיונותיו ומאמציו, לא עלה ביד המנוח להשיג את הסכמתה של המבקשת לתנאי-הפירוד ביניהם, עקב דרישותיה הכספיות של המכ"קט, אשר נראו למנוח מוגזמות ביותר ובבלתי-מוצדקות.

לאחר שנכשלו כל מאמציו של המנוח להגיע עם המבקשת לכלל הבנה הדדית והסכמה על תנאי הפירוד ביניהם, הוסכם על-ידי המנוח והמבקשת הדדית, שהמבקשת תתחיל לעבוד ולהשתכר על-ימנת לתרום בהכנסותיה לאחזקת משקי-הבית המשותף ולהוציא את מחיייתה.

* הכוונה לשולמית אלוני. שער-כה את ההסכם לחיים משותפים בין השניים.

או למיסעדות-יוקרה, כביכול, כטענת המבקשת.

אכן, המנוח נהג לצאת לעיתים מוזר מנות לנסיעות לחו"ל לרגל עיסוקיו ועבודתו, אך פרט לחודשים הראשונים שלאחר חתימת ההסכם עם המבקשת, כאשר המבקשת הצטרפה אליו לשתי נסיעות לחו"ל, נהג המנוח לנסוע בגפו, לפרקייזמן ממושכים ובלא שהמבקשת התלוותה אליו.

יתר על כן, מיספר חודשים לפני פטירתו של אבי המנוח, נסעה המכ"קט בגפה, בלא שהמנוח הצטרף אליה, לטקס-נישואיו של אחיה בצרפת.

המנוח סירב או להתלוות אל המכ"קט לנסיעתה, ואף סירב לממן את הוצאות נסיעתה זו.

המבקשת שהתה באותה הזדמנות בצרפת במשך כמה שבועות, כשהיא עצמה נושאת בהוצאות נסיעתה, שהייתה בחו"ל וכלכלתה במשך כל התקופה.

ירדע לי שהמנוח הפציר במבקשת במשך חודשים רבים — ואף ניסה להפעיל השפעתם של חברים וידידים משותפים לו ולמבקשת — על-ימנת שהמבקשת תסכים להיפרד ממנו ולהביא את חייהם המשותפים לכלל סיום.